

MORAVANSKÝ GÓL

ročník 8

číslo 4

8. september 2007

Dlho očakávané derby

S veľkým záujmom sledované druholigové derby nie celkom splnilo očakávaná tisícristovky po dobrom futbale bažiacich divákov. Bojovnosť nemožno uprieť ani jednému kolektívu. Tá však namiesto vyústenia v pohľadný futbal smerovala k desiatkam gladiátorských súbojov - často nečistých a končiacich faulom (neraz i žltou kartou). A tak po vypršaní riadneho i nadstaveného hracieho času nebol spokojný takmer nik - ani diváci, ale ani žiaden z aktérov na zelenom trávniku. Dokonca ani Vrbovčania, hoci v tejto súťaži každý bod z vonku má cenu zlata.

Začiatok bol v znamení mierneho tlaku hostí, no prvé šance patrili moravianskemu kolektívu. Najskôr Chebeň ohrozil Sedláčka z Vrbového strelou z priameho kopu, potom nasledovala pekná strela Klasa a znovu priamy

koncom sa dostal do najväčšej šance zápasu Chebeň. Jeho otec pár hodín pred zápasom povedal, že „cíti v kostiach Dávidov gól a víťazstvo Moravian“. Čo k tomu chýbalo, aby sa jeho proroctvo k našej veľkej radosi splnilo? Namiesto radosi však prišiel smutný okamih. Klas, na ktorého štart sme všetci nedočkavo čakali, po druhej žltej karte opúšťa ihrisko. A zrejme bude chýbať aj v najbližšom zápase v Dunajskej Strede, podobne ako Benko, ktorý svojich spoluhráčov neúnavne povzbudzoval po celý zápas z VIP tribúny. Avšak so zraneným prstom.

Čo povedať na záver?

Od zápasu s veľkým rivalom sme čakali viac. To je fakt. Na druhej strane treba povedať, že derby zápasy sú už také. Pozitívne je, že sa pomaly začínajú do zostavy vracieť chýbajúci hráči (škoda červenej karty Klasa), takže o nejaké dva-tri zápasy by sa naši mohli znovu dostať do svojho tempa.

kop Chebeňa. V trinástej minúte divákov zdvihol zo sedadiel nepekneý zákrok R. Adamca na Klasa - prvá žltá karta, o pár minút neskôr Klinovského veľká šanca zostala nevyužitá a do tretice skvelý zákrok Greža po strele Dojčana. Za zmienku stojí aj únik Chebeňa, ale aj šanca Hrudíka po rohovom kope, na druhej strane zasa strelecký pokus Andriš-ka. Pri takomto výpočte šanci a zaujímavých akcií by sa zdalo, že išlo o kvalitný futbal. Opak je však pravdou. Ďaleko viac bolo nepresností, nedokončených protiútokov a neuspšných finálnych prihrávk.

Druhý polčas bol takmer kópiou toho prvého. Zdalo sa, že strela Vargu (tesne nad) bude signálom k trvalej ofenzíve domácich, no nestalo sa tak. Ich viera vo víťazstvo - hráčov i fanúšikov - však neutíchala. A skoro sa aj naplnila, keď štvrtú hodinu pred

Zostava: Grežo - Glos (61. Hubert), Pivovarčí, Klas, Hrudík, Švestka, Talajka, Havrlent, Chebeň, Klinovský (61. Pichler), Varga

Žlté karty: Klas (2x - červená), Hrudík, Švestka, Varga

Ostatné výsledky 4. kola

Senec - Trnava B	4:1
Dúbravka - Topoľčany	2:2
Nitra B - Vrábľe	0:1
Púchov - Rača	4:0
Nové Mesto - Pezinok	3:0
Slovan B - Artmedia B	1:3
Nemšová - Dunajská Streda	3:1

Tabuľka

1. SFM Senec	5	5	0	0	12:3	15
2. Vrábľe	5	4	0	1	8:1	12
3. Nitra B	5	4	0	1	9:5	12
4. Nové Mesto n/V.	5	3	0	2	6:5	9
5. Topoľčany	5	2	2	1	9:5	8
6. Nemšová	5	2	2	1	5:3	8
7. Artmedia B	5	2	1	2	9:10	7
8. Dun. Streda	5	2	0	3	10:7	6
9. Rača	5	2	0	3	6:10	6
10. Vrbové	5	1	2	2	5:6	5
11. Púchov	5	1	2	2	9:11	5
12. Slovan B	5	1	1	3	6:9	4
13. Dúbravka	5	1	1	3	6:10	4
14. Trnava B	5	1	1	3	4:8	4
15. Moravany	5	1	1	3	3:10	4
16. Pezinok	5	0	3	2	4:8	3

Aktuálny rozhovor s našim hosťom Petrom Hulmanom

Sledujem futbal veľmi pozorne

Potreboval som čosi vybaviť so starostom. Napriek tomu, že bolo pekné sviatočné ráno, pohol som sa - kam inam - na „úrad“. Na sto percent som bol presvedčený, že nikde inde nemôže byť! A on - **Peter Hulman** (na obrázku s členmi obecného zastupiteľstva) - tam skutočne bol. Vybavil som, čo bolo treba a obaja sme chvíľku venovali „pokecu“. Všetko to poznáte - „ako sa darí“, „čo nové“, „čo sa pripravuje“ a tak ďalej. Nemohla chýbať - prirodzene - ani pasáž o futbale, ktorú ponúkame v skrátenej verzii aj našim čitateľom.

A.J.: „Aký je tvoj vzťah k futbalu?“

P.H.: „Sledujem ho (najmä ten náš - moraviansky) veľmi pozorne. Na samotné zápasy už mi toľko času „nezbýva“, ale teším sa z každého úspechu našich a som na nich hrdý. V Pezinku na barážovom stretnutí som však chýbať nemohol!“

A.J.: „A čo vzťah „obecné zastupiteľstvo - šport v obci“ všeobecne?“

P.H.: „Šport v našej obci patrí k prioritám. Nemôže nám byť ľahostajný, pretože šport - to je zdravie, šport - to je užitočné využitie voľného času. Týka sa to najmä mladých ľudí. Čím viac času strávia na športovisku, tým menej nebez-

pečenia im hrozí a tým menej rôznych rizík na nich číha.“

A.J.: „Poďme konkrétne k tej starostlivosti...“

P.H.: „Finančne podporujeme futbal, predovšetkým športový areál, ktorý sa stal centrom športu v Moravoch. Máme radosť, že sa stal miestom zábavy a dobrej pohody aj pre stovky priaznivcov športu z iných obcí. Značné prostriedky - vlastné, ale

aj získané z úspešných projektov - vynakladáme na vytváranie podmienok pre športovanie našich detí.“

A.J.: „Mohol by si spomenúť niektoré z nich?“

P.H.: „K najvýznamnejším rozhodne patrí rekonštrukcia telocvične, ale aj k nej prislúchajúcich sociálnych zariadení. Na slušnej úrovni je vybudovaná posilňovňa a v súčasnosti sa tvrdo pracuje na multifunkčnom športovom ihrisku (futbal, hádzaná, volejbal, basketbal).“

A.J.: „Môžu z toho niečo mať aj dospelí?“

P.M.: „Samozrejme, o tom tento projekt práve je. Dokumentuje to aj jeho samotný názov - **OTVORENÁ ŠKOLA**. Mám informácie, že školské športoviská sú využívané aj dospelými, no presnú evidenciu a ďalšie podrobnosti má v rukách riaditeľstvo školy.“

(Poznámka - v niektorom z ďalších čísel sa k problematike vrátíme - rozhovorom s riaditeľkou školy Vierou Klčovou.)

Súper z kalibru najťažších

Séria náročných zápasov dnes pokračuje, keď na obdivovanom trávniku privítame hráčov FK Vráble. Možno ich smelo zaradiť do kalibru najťažších súperov. Vlni obsadili v celkovom hodnotení siedmu priečku a v súčasnosti sú po piatom kole zo ziskom 12-tich bodov na druhom mieste. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v poslednom zápase prehrali doma s Nemšovou 0:1. Náš dnešný súper hrá veľmi technický, no pritom agresívny futbal, takže sa máme naozaj na čo tešiť. Vitáme futbalistov, ich funkcionárov a fanúšikov nášho dnešného súpera a želáme, aby od nás odchádzali s dobrými pocitmi - bez ohľadu na výsledok zápasu. Veríme, že všetci spoločne sa pričinníme o kvalitný šport pri rešpektovaní známeho **DRŽME PALCE SVOJIM ALE UZNAJME KVALITU SÚPERA**.

Výsledky 5. kola

Vrbové - SFM Senec	1:2
Dun. Streda - Moravany	5:0
Artmedia B - Nové Mesto nad Váhom	0:1
Rača - Slovan B	1:3
Topoľčany - Púchov	3:1
Trnava B - Dúbravka	1:2
Vráble - Nemšová	0:1
Pezinok - Nitra B	2:3

K zásadnému obratu stále neprichádza

Keď sme po zápase Slovenského pohára v Dunajskej Stredě (0:5) vyslovili názor, že za normálnych okolností sa tu nemôže prehrať, tak sme sa hlboko mýlili. V druholigovom majstráku a za „normálnych“ podmienok sme zaregistrovali navlas rovnaký výsledok ako pred pár dňami. Napriek optimalizujúcej sa zostave sme sa svojim súperom zaostávali vo všetkých činnostiach a súperovho brankára sme ohrozili snád' iba Talajkom (na obrázku). „Hrali sme odovzdane a robili neuveriteľné chyby, čím sme súperovi len uľahčili cestu k víťazstvu.“ - povedal po zápase tréner P. Bartoš.

Na druhej strane treba povedať, že Dunajskostredčania hrali o triedu lepšie oproti predchádzajúcim zápasom. Potvrdili, že napriek súčasnému postaveniu v tabuľke patria k horúcim kandidátom na postup do prvej ligy. Zrejme čistka, v ktorej vyradili zo základnej zostavy až päť hráčov (vrátane kapitána), urobila svoje.

V minulom čísle sme konštatovali, že naši v dvoch zápasoch nezískali ani bod. Ďalšia dvojica stretnutí zásadný obrat neprinesla. Veríme však - ako to hovorí aj náš zranený kanonier P. Majerský - že náš čas ešte len príde. Netreba hádzať flintu do žita. Naopak treba sa vzchopiť a neutíchajúcou bojovnosťou prekonať tento stav. Dať do hry „celé moravanské srdce“.

Zostava: Grežo, Benko, Moravčík, Kirka, Pivovarčí, Havrlent (25. Klinovský), Varga, Švestka (68. Glos), Chebeň (41. Hrudík), Hujbert, Talajka
Žlté karty: Švestka, Talajka

Predstavujeme vám, alebo WHO IS WHO (kto je kto)?

„Za futbalistov Moravian nastrielal v 67. zápasoch úctyhodných 72. gólov. Od svojich 18-tich rokov bol s výnimkou jedinej sezóny vždy najlepším strelcom mužstva. Za posledných šesť rokov sa tešil päťkrát z postupu, k čomu dopomohol 129-timi gólmi. Pritom skoro celú jarnú časť minulého ročníka pre zranenie vynechal.“ Takto v stručnosti charakterizoval Pavla Majerského redaktor Piešťanského týždňa Michal Gregorička. K tejto informácii len dodávame, že zranenie nášho kanoniera trvá aj v súčasnosti. Márne ho zraky fanúšikov zápas čo zápas hľadajú pri rozcvičovaní.

Paľo Majerský začínal so športom už ako šesťročný, a to hneď v oboch našich najpopulárnejších športoch - futbale i hokeji. Až neskôr sa definitívne rozhodol pre futbal. Prvou štáciou boli Piešťany, kde obliekal prakticky všetky mládežnícke dresy až do svojej osemnástky. V roku 1994 absolvoval pol-

ročnú „stáž“ v Krakovanoch a po nich si to namieril do ďalších futbalových centier. V Trebatíciach si zahral štvrtú ligu a vo Vrbovom o stupienok vyššiu súťaž. Na prelome storočí (1997-2001) si to Paľo vyskúšal aj v Rakúsku, aby po zahraničnom angažmáne sa znovu vrátil na Slovensko. Radostné chvíle prežíval v Hornej Stredě, ktorej sa v rokoch 2001-2004 podaril husársky kúsok - postúpiť zo šiestej až do tretej ligy. Ďalšie pokračovanie futbalového

osudu nášho ostrostrelca už priaznivci poznajú. Rozpad futbalu v Hornej Stredě a naopak jeho vzostup v Moravianoch. V oboch obciach a kluboch - ako nám prezradil prežil svoje najkrajšie futbalové roky. A tu niekde sa opäť stretávame s úvodným textom redaktora Piešťanského týždňa. Možno snáď ešte dodať, že hrával aj „sálovku“ - a nie neúspešne. O účasť na MS v Bolívii ho pripravilo zranenie.

„V čom je príčina našich súčasných problémov?“ - zamýšľa sa nad našou prvou otázkou. „Predovšetkým v početných zraneniach hráčov základnej zostavy. Nuž a zlý štart obvyčajne prináša aj nervozitu, ktorá plodí strnulosť, nepresnosť, „ukvapenosť“. Verím však, že to čoskoro prekonáme a znovu príde čas, keď sa z Moravian nebudú body odnášať tak ľahko. V konečnom hodnotení umiestnime do šiesteho miesta.“

I tak še da, i tak še da...

...hovori sa na východe Slovenska. Prišlo mi to na um, keď v medzištátnom zápase Slovensko-Francúzsko nám jediný gól vsietil Henry po skutočne nezvyklej situácii. Ako nie stopercentný odborník na futbalové pravidlá som si vydedukoval, že niekedy treba čakať na hvizd rozhodcu (neraz sa stalo, že vrátil loptu späť, pretože nedal ešte znamenie), inokedy to zasa ide aj bez neho. Asi záleží od toho, kto je práve pri lopte.

Iný prípad z tohto súdka sa týka návratu hráča na ihrisko po ošetrení. V jednom a tom istom zápase asistent rozhodcu držal hráča pri postrannej čiare celú minútu s odôvodnením, že jeho „šéf“ ešte nedal k tomu súhlas, aby v podobnom prípade hráča vpustil na ihrisko sám - aj bez pokynu hlavného rozhodcu. Každý z čitateľov sa určite dovtipí, že v týchto dvoch prípadoch nešlo o hráča toho istého mužstva. Jednoducho - i tak še da, i tak še da!

Ale aby sme nekritizovali len rozhodcov, pozrime sa do tretice - na hráčov. Opäť sa dve podobné situácie odohrali v jednom zápase. V oboch prípadoch bola lopta poslaná za postrannú čiaru, pretože na trávniku ležal zranený hráč. V prvom prípade po obnovení hry vrátil loptu hráč súperovi približne v mieste, kde ju pred prerušením stratil. Dostalo sa mu zaslúženého potlesku. V druhom prípade pred prerušením hry sa nachádzal útočiaci hráč v blízkosti pokutového územia a vzdal sa lopty vo výhodnej pozícii. Súper sa mu „odvďačil“ tým, že ho dlhým odkopom poslal až k vlastnej bránke, odkiaľ sa musel spolu so spoluhráčmi znovu prebijať dopredu. Dostalo sa mu tiež potlesku. Podotýkame, že tentoraz nezaslúženého. Jednoducho - i tak še da, i tak še da!

Kto je kde?

V pravidelnej rubrike o našich odchovancoch prinášame dnes informáciu o **L. Zavorskom**, ktorý patril k skupine chlapcov od Leopoldova a Hlohovca. Naši priaznivci ho majú v pamäti ako čiperného a technicky dobre vybaveného futbalistu. Dokázal loptu podržať, s ľahkosťou obísť súpera, ba aj strelit' gól. V Moravianoch pôsobil niekoľko sezón, ku koncu ho však dost' prenasledovali zranenia. Práve tie ho postupne posúvali na lavičku, až sa pomaly začal chystať k ukončeniu svojej kariéry. Dostal však ponuku z Krtovice, a tak sa rozhodol rozšíriť početnú enklávu Moravancov v tejto futbalom žijúcej obci za Havranom. „Chcel by som im pomôcť k ďalšiemu postupu. Stále ma však trápí zranenie.“ - prezradil nám pri našom ostatnom stretnutí.

V Trnave chytal Grežo

V zostave trnavského zápasu sme ho uviedli, no v nasledujúcej reportáži sme už pisali o skvelých zákrokoch Dvorského. Služi nám však ku cti, že na túto chybičku krásy sme prišli sami, a ešte viac, že sa za ňu nášmu nádejnému bývalému dorastencovi ospravedľujeme. Takže - vrátiac sa k spomínanej reportáži - nie Dvorský, ale **GREŽO BOLO OPĀT NA MIESTE!**

Všetko má svoj začiatok

Ako naši pravidelní čitatelia vedia, pod týmto titulkom sa skrývajú spomienky pamätníkov na zaujímavé momenty histórie moravianskeho futbalu a športu vôbec. Pretože v tomto čísle sa histórii venujeme aj na štvrtej (reklamnej) strane, v pravidelnej rubrike dávame priestor fotografiám. Sedia na nej naši priaznivci pred niekoľkými desaťročiami. Zaujímavé na obrázku je miesto ich pohody. Dnes na ňom totiž stojí hlavná tribúna nášho štadióna.

Gól aj na webovú stránku

Pri rozhovore so starostom Petrom Hulmanom (prinášame ho na inom mieste) padlo aj viacero námetov k rozvoju športu v našej obci. Budeme o nich postupne informovať aj na stránkach nášho periodika. Určite však viacerých poteší, že niektoré myšlienky sa týkajú práve MORAVANSKÉHO GÓLU. Jedna z nich je vysoko aktuálna a hovorí, že populárny GÓL bude mať nielen svoju printovú podobu, ale záujemcovia si ho môžu prečítať aj na webovej stránke Obecného úradu v Moravianoch. Dokonca už od prvého tohtoročného čísla.

Vydáva: OTJ MORAVANY
Zodpovedný: Dr. Anton Javorka
Počet výtlačkov: 200 ks
MATERIÁL NEPREŠIEL JAZYKOVOU ÚPRAVOU!

Sponzor dnešného čísla Moravanského gólu si želal zostať v anonymite. Jeho prianiu vyhovujeme, avšak len čiastočne! Fotografiu sme si vybrali z jeho archívu a v rozhovore neuvádzame jeho meno. Súčasne však dávame šancu našim čitateľom - uhádnuť ho. Lístky nájdete v občerstvovacom stánku. Zo všetkých správnych odpovedí vyžrebujeme troch, ktorým venujeme drobné upomienkové predmety. Ich mená zverejníme v budúcom čísle.

V roku 1980 sa vrátil z Česka do Piešťan, aby už o krátky čas so skupinou nadšencov pravidelne prichádzali na Výtoky. Tu si v lone krásnej prírody zahráli nohejbal. Najskôr len tak z „pasie“, až o niečo neskôr sa postupne prechádzalo k hraní súťažnému.

„Kto to tam vtedy všetko chodil?“ - zopakoval hosťiteľ moju otázku. „Spomínam na J. Gona, J. Hulmana, S. Chrenu, P. Markoviča a ďalších. Neskôr z toho vznikol početný nohejbalový oddiel. Chodili sme hrať majstráky, zúčastňovali sme sa rôznych turnajov, ba aj sami sme ich organizovali. Vtedy vznikol turnaj O POHÁR PREDSEDU MNV, ktorý ma za sebou (už ako Memoriál J. Miškecha) 27-ročnú históriu.“

„Počul som, že nohejbal sa hral aj nad jazerom na Tesláckych chatách...?“ - zvedavo očakávam pokračovanie nohejbalovej histórie v našej obci. „Áno, po dvoch-troch rokoch sme náš „stan“ z Výtokov presťahovali na Teslácke chaty. Rado Lórenc nám tam vytvoril výborné podmienky. Chodili sme tam s deťmi i vnúčatami, ktorých Rado neraz prekvapil chutnými koláčmi. Ale to nás už bolo okolo tridsať.“

„Ako si sa dopracoval z nohejbalu k futbalu?“ „V telovýchovnej jednote som pôsobil ako podpredseda (predseda bol Z. Raušlo). Neraz bolo treba pomôcť brigádnikmi - či už pri stavbe futbalových kabín (tých prvých) alebo pri úprave kurtov. Ba aj niektorých hráčov som vtedy do Moravian dotiahol.“

Potom si môj hosťiteľ zaspomínal na šesťdesiate roky, kedy hrával za dorast Moravian a pridal aj jednu pikantnú historku. Je zaujímavé, že túto som počul v minulosti už z viacerých úst a vždy pomerne presne - aj s detailmi. Viaže sa na Bojničky, kde nás vtedy poriadne - ako sa hovorí - vytrieskali. Osobne si na to spomínam, pretože sme sa (myslím, že s Tónom Hanicom) schovali pod jednu bránu. Domáca pani (po slovensky - tetka) vypadala dôveryhodne, a tak sme dúfali, že nás zachráni. Zo sna nás prebudil až jej vreskot. „Tu sú schovaní, podte im naložiť!“

„So zlepšením hry nášho mužstva rástol aj môj záujem. Najskôr som chodil na futbal len sporadicky, no čím ďalej, tým viac sa moje návštevy stávali pravidelnejšími. Dnes nevynechám jeden-jediný zápas. Momentálne nám to nejde, naša chvíľa ešte len prídje. Skončíme v prvej päťke!“ Týmto optimisticko-(reálnym?) tipom dal náš priateľ bodku za dnešným rozhovorom!

